

Notat om ekstern høring over udkast til forslag til bekendtgørelse om planlægning for lokalplanpligtige solcelleanlæg i det åbne land (samt miljøvurdering)

Plan- og Landdistriktsstyrelsen hørte i perioden 3. maj – 29. juni 2023 en række myndigheder, organisationer, foreninger m.fl. over ovennævnte udkast til bekendtgørelse samt miljøvurdering af bekendtgørelsen.

Forslaget til bekendtgørelse følger af aftale af 15. juni 2022 om ”*Opfølgning på evaluering af planloven mv.*” indgået mellem Socialdemokratiet, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti og siden tiltrådt af Moderaterne. Aftalen indeholder bl.a. ønske om en bekendtgørelse om opstilling af store solcelleanlæg i det åbne land, herunder om de særlige regler i kystnærhedszonen og bestemmelser i forhold til kommuneplanens retningslinjer for lokalplanlægning m.v.

Plan- og Landdistriktsstyrelsen modtog i alt 46 høringssvar.

Følgende 7 myndigheder, organisationer m.fl. har afgivet høringssvar og har ikke haft bemærkninger til lovforslaget: Byggeskadefonden, Danske Kloakmestre, DSB, Erhvervsflyvningens Sammenlutning, FRI Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Metroselskabet og Hovedstadens Letbane, Viskingskibsmuseet.

39 myndigheder, organisationer m.fl. har afgivet høringssvar med bemærkninger. I høringsnotatet er de væsentligste synspunkter i de modtagne høringssvar gengivet og efterfulgt af afsnit i kursiv med By-, Land- og Kirkeministeriets bemærkninger.

Synspunkter af generel politisk karakter samt forslag og bemærkninger, der ikke vedrører emnerne i udkastet til bekendtgørelse, indgår som udgangspunkt ikke i høringsnotatet. Ud over de ændringer af udkastet til bekendtgørelse, som er angivet i bemærkningerne til høringssvarene nedenfor, er der foretaget ændringer af redaktionel og lovteknisk karakter.

De modtagne høringssvar offentliggøres på Høringsportalen ved bekendtgørelsens udstedelse.

Nedenfor følger de væsentligste synspunkter i høringssvarene og By-, Land- og Kirkeministeriets bemærkninger:

1. Formålsbestemmelsen

European Energy foreslår, at det specificeres i bekendtgørelsen, at vedvarende energi har samfundsmæssig interesse og bør vægtes højt set i forhold til andre lokale interesser.

Green Power Denmark (GPD) hilser bekendtgørelsen velkommen og bemærker, at meget tyder på, at de mange ambitiøse danske kommuner rent faktisk kan levere de grønne energiprojekter, der skal til for at sikre fremtidens energi. GPD foreslår, at formålsbestemmelsen afspejler, at klima er en væsentlig, samfundsmæssig interesse.

Landinspektørforeningen foreslår, at det indgår i bekendtgørelsens formål, at bekendtgørelsen ud over planlovens formål særligt tilsigter, at planlægningen af solcelleanlæg i det åbne land sker på grundlag af en intelligent og helhedsorienteret anvendelse af data om stedets egenskaber og muligheder og fremmer en multifunktionel anvendelse af arealerne.

Kommentar

By-, Land- og Kirkeministeriet bemærker samlet til høringssvarene, at de giver anledning til at udbygge formålsbestemmelsen, så det af § 1 fremgår, at varetagelse af klimahensyn er et lovligt hensyn i planlægningen, jf. planlovens § 1, stk. 1 og 2, og er en national interesse i den kommunale planlægning, jf. planlovens § 29, stk. 1, ligesom hensyn til klimabeskyttelse kan varetages efter planlovens § 29, stk. 3. Endvidere fremgår, at det er en national interesse i den kommunale planlægning, at der sikres arealer til udbygning med solcelleanlæg, og at der kan ske den nødvendige tilslutning til og udbygning af infrastrukturen til transmission af energi.

Den foreslåede § 1 bliver herefter § 2.

2. Afstandskrav

KL (Kommunernes Landsforening) bemærker, at der med bekendtgørelsen gives præciseringer af, hvilke krav og hensyn der med rimelighed kan indgå i planlægningen for solceller, hvad der har været behov for. Der mangler dog fokus på at der kan være forskel på områdetyper f.eks. boligområder, erhvervsområder, grønne områder i byzone mv. Det vurderes, at der vil være behov for mange fravigelser, hvorfor afstandskravet bør revurderes. Eksempelvis kan det i mange tilfælde give god mening at planlægge for solceller umiddelbart op til byzone ved erhvervsområder – bl.a. til lokalforsyning af el-forbrugende virksomheder og på erhvervsarealer i byzone, som af andre grunde ikke var egnet til erhvervsmæssig udnyttelse. Det bør generelt være op til byråd og kommunerne at fastlægge retningslinjer for solceller og i den konkrete planlægning at fastlægge, om der skal være et mindstekrav til afstand. Præcise statslige principper for kommunernes planlægning på dette tidspunkt, kan således være i modstrid med det arbejde, der allerede er gennemført i kommunerne, og vil kunne medføre forsinkelser af den igangværende planlægning for vedvarende energi.

Aabenraa Kommune bemærker, at planlovens bestemmelser grundlæggende rummer de redskaber, der skal til, for at lave gedigen arealplanlægning for store solcelleanlæg. Det er uhensigtsmæssigt med ultimative afstandskrav til byzone, f.eks. ved erhvervsområder.

Faxe Kommune foreslår, at afstandskravet i § 2, stk. 2, ændres til en mindste afstand på 200 meter til byzone, sommerhusområder og afgrænsede landsbyer begrundet med, at de pågældende områder skal have mulighed for en fremtidig udvikling, der også går mere end 12 år frem i tiden. Der bør tilføjes en mindste afstand på f.eks. 500 meter fra ejendommens beboelsesbygninger til et andet solcelleanlæg ud for en friholdt strækning før der igen kan opstilles solceller, da der ellers kan opføres solceller 105 meter fra den friholdte strækning. Både definitionen af ”ejeren af solcelleanlægget” og ”egen beboelse” bør præciseres.

Haderslev Kommune og Kolding Kommune bemærker i et fælles høringssvar, at bekendtgørelsen er overflødig. Bekendtgørelsen bibringer ikke rammer og værktøjer, der hjælper eller bringer kommunerne videre i realiseringen af den grønne omstilling, og planloven indeholder de rammer og bestemmelser, som kan medvirke til at sikre, at der kan etableres solcelleanlæg i det åbne land. De to kommuner finder afstandskravet uhensigtsmæssigt. Afstande til bysamfund og beboelse håndteres gennem dialog med interessenterne, og generelt vurderes hensigtsmæssige afstande konkret gennem planlægningen. Afstandskravet kan være en barriere, der vil stå i vejen for en god arealudnyttelse. Bekendtgørelsens bestemmelser i forhold til landskab og jordbrugsmæssige interesser er unødvendige, da disse forhold vurderes og håndteres gennem planlægning og miljøvurdering.

Kerteminde Kommune støtter et afstandskrav på 100 meter fra første solpanel til fritliggende boliger.

Ringkøbing- Skjern Kommune ser positivt på, at bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der skal sikre hensynet til byer, landsbyer og naboboliger i det åbne land, men bemærker, at et fast afstandskrav ikke tager hensyn til lokale og geografiske forskelle, herunder muligheder for multifunktionalitet, hvor solcelleanlæg kombineres med andre klimatiltag, herunder udtagning af lavbunds-jorde. Byrådet lægger stor vægt på at have frihed til kunne udforme retningslinjer, der sikrer hensynet til borgerne.

Stevns Kommune finder det problematisk, at solcelleanlæggets afgrænsning defineres som første solcellepanel, da det betyder, at øvrige anlæg som transformerstationer, lynafledere, skure, vej-anlæg m.m. i tilknytning til solcellerne i realiteten kan etableres nærmere end 100 meter fra nærmeste bebyggelse. Afstandskravet til byzone forhindrer, at der kan opstilles solceller på erhvervsområder. Kommunen finder det problematisk, at der ikke må fastsættes generelle bestemmelser i kommuneplanen, der øger afstandskravet på 100 meter til bebyggelse eller angiver solcelleanlæggets største omfang, da det reducerer kommunalbestyrelsens råderum betragteligt. Kommunen bemærker endvidere, at placering af solceller ved landsbyer, spredt bebyggelse og fritliggende boliger, der sikrer, at de friholdes for opstilling af solceller i mindst én retning, bør ændres til mindst to retninger, da det er voldsomt at blive omkranset af en solcellepark på tre sider af sin ejendom.

Varde Kommune ønsker præciseret, hvordan afstandskrav udmåles.

Aalborg Stift på vegne af alle stifter hæfter sig særligt ved, at ved etablering af solcelleanlæg, skal hensynet til og bevarelsen af f.eks. kulturhistoriske værdier, herunder kirkernes placering som et monument i landskabet, tillægges tilsvarende betydning. Det fremgår af udkastet, at kommuneplanens retningslinjer, skal indeholde et krav om mindst 100 meters afstand fra byzone, sommerhusområder og landsbyer afgrænset i kommuneplanen til solcelleanlæggets grænse defineret som det første solpanel. Ligeledes skal det ved placering af solceller ved landsbyer, spredt bebyggelse og fritliggende boliger sikres, at de friholdes for opstilling af solceller i mindst én retning. Aalborg Stift forudsætter, at også kirkerne, falder ind under disse to hensyn. Aalborg Stift understreger, at det er vigtigt, at kommunerne inddrager de kirkelige myndigheder i den konkrete planlægning.

Better Energy bemærker, at afstandskravet på 100 meter fremstår uklart, og at der bør være adgang til at dispensere fra kravet om, at kommuneplanens retningslinjer sikrer friholdelse for opstilling af solceller i mindst én retning, herunder for solcelleejeres egen beboelse, da forslaget ellers vil medføre en unødigt hindring for udbygningen af solcelleanlæg, fordi solcelleansøgere risikerer at skulle friholde arealer grundet boliger, som, jf. VE-loven eller frivillig aftale om salgsoption, efterfølgende forsvinder. Uden en dispensationsadgang, vil det ikke længere være muligt for en lodsejer at udleje areal til opsætning af solceller på alle fire sider af ejendommen efter eget ønske, som det i dag er tilfældet flere steder. Det er uklart, hvorledes projekter fra forskellige ansøgere håndteres, hvis en VE-udvikler eksempelvis ansøger på nord- og østsiden af en by, og anden VE-udvikler søger syd og vest for byen. Det er uklart, hvor lang afstand der skal være til landsbyer, spredt bebyggelse og fritliggende boliger førend man kan tale om en friholdt side

Birkende Borgerforening henviser til et eksempel i Kerteminde Kommune, hvor en lodsejer forsøger at anlægge et solcelleanlæg på et areal, hvor der midt gennem projektarealet befinder sig et Natura 2000-område og foreslår, at der fastsættes et afstandskrav på 200 meter alternativt 100 meter for afstanden mellem Natura-2000 områder og solcelleparker.

CO-industri foreslår, at afstandskravet øges til 200 meter for at mindske gener fra solcelleparker, der bl.a er meget dominerende i landskabet og gør ejendomme sværere at sælge. Det er muligt at ansøge om erstatning for ejendomme, som er placeret 100 meter væk, men med gebyr er det også

muligt at søge om erstatning ved en afstand på 200 meter. Afstandskravet bør ikke kunne fraviges uanset lokale forhold og omkringboendes indstilling.

Danske Landskabsarkitekter foreslår, at der sondres imellem byzone, sommerhusområder og landsbyer for at vise størst muligt hensyn til lokalsamfundets interesser og oplevelsen af landskabet. Byzone må kunne tåle en større grad af urbanisering end sommerhusområder og landsbyer. Foreningen foreslår derfor, at afstandskravet øges til mindst 200 meter ved landsbyer og sommerhusområder, da der jo er mulighed for at reducere i mindstekrav til afstand, hvis der er lokal opbakning til projektet. Foreningen foreslår endvidere, at det præciseres, at kommuneplanens retningslinjer som minimum skal indeholde principper for placering af solceller ved landsbyer, spredt bebyggelse og fritliggende boliger, der sikrer bevarelse af landskabelig tilknytning, ved friholdelse for solceller eller andre tekniske anlæg i mindst én retning.

DLA Piper Denmark Advokatpartnerselskab efterspørger, om bekendtgørelsen alene regulerer anlæg uden for byzone, eller om bekendtgørelsen de facto medfører et forbud mod solcelleanlæg i byzone, og foreslår, at begrebet "det åbne land" defineres, herunder om begrebet er sammenfaldende med landzone. DLA spørger desuden, om bekendtgørelsen gælder solceller på taget af bygninger og i så fald uanset anlæggets størrelse, og efterspørger klarhed over, hvad der menes med "fritliggende boliger".

European Energy bemærker, at der allerede er taget hensyn til afstanden til nærmeste naboer i lov om vedvarende energi, eftersom naboer inden for 200 meter er dækket af VE-bonus, værditabsordning og salgspuljeoptionen, og forstår derfor indførelsen af et minimumskrav på 100 meter til nærmeste bolig eller byzone som en skærpelse af de aktuelle regler for etablering af solceller i det åbne landskab, hvilket generelt set er u hensigtsmæssigt set i lyset af det akutte behov for at etablere mere vedvarende energikapacitet. European Energy bemærker, at der kan være andre hensyn i erhvervsområder i byzonen, hvor der kan være erhvervs mæssige årsager til at etablere solcelleanlægget tættere på end 100 meter fra byzonen, hvorfor det kan overvejes at undtage erhvervsarealer for afstands begrænsningen på 100 meter.

Green Power Denmark foreslår, at afstandskravet til fritliggende boliger lempes eller fjernes, hvis ejeren opfylder objektive kriterier om naboer og beplantning og er indenfor et udpeget område, at det defineres, hvad der forstås ved en landsby, at betegnelsen byzonearealer ændres til boligområder og centerområder i byzone, at grænsen mod solcelleanlægget måles til lokalplangrænsen, at det bør nærmere defineres, hvad friholdelse for solceller i mindst én retning betyder, og at der bør kunne dispenseres herfra, at bygninger i stedet defineres som boliger, jf. BBR, at muligheden for at fravige afstandskrav skal skrives ind i kommunens retningslinjer, at afstandskravet ikke bør gælde for udlejere af jord, hvor der skal opstilles solceller eller dertil relaterede komponenter, og at forslaget § 2, stk. 6, udgår, da kommunerne allerede har mulighed for at vedtage retningslinjer om udformning af anlæggene. GPD er enig i, at det er et vigtigt princip, at man i kommuneplanen undgår alternative mindstekrav til afstand eller indfører særkrav til størrelsen af solcelleparker.

HOFOR foreslår, at afstandskravet skal gælde fra byggefeltet og bemærker, at forslaget om, at der ikke må fastsættes retningslinjer med generelle bestemmelser i kommuneplanen, der øger afstandskravet til fritliggende boliger ikke giver mening, når det er kommunen selv, som fastsætter grænsen til fritliggende boliger, eventuelt ved fastsættelse af afstandskrav på mindst 100 meter.

Topsil GlobalWafers A/S henviser til en konkret, igangværende lokalplanlægning og foreslår, at afstandskravet ikke gælder i nærværende og lignende tilfælde og foreslår at ændre formuleringen vedr. egen beboelse eller erstatte/udvide begrebet med en bredere formulering som f.eks. virksomhed eller bebyggelse. Alternativt foreslås, at man undlader afstandskravet for arealer, der er udlagt til byzone, og som ikke må anvendes til boliger og beboelse eller lignende anvendelse. Virksomheden foreslår, at det præciseres, hvad der forstås som "omkringboendes opbakning til planlægning".

Kommentar

By-, Land og Kirkeministeriet bemærker, at bekendtgørelsen ikke omhandler solceller på bygninger.

Høringssvarene giver anledning til en række dels substantielle dels redaktionelle ændringer af den foreslåede § 2 om "Planlægning for lokalplanpligtige solcelleanlæg i det åbne land", der nu bliver § 3.

Da en betragtelig del af kommunerne i de seneste år har fastsat retningslinjer i kommuneplanen for solcelleanlæg i det åbne land, er indledningen til bestemmelserne i § 3, stk. 2, ændret sådan, at der ikke er tale om obligatoriske bestemmelser men en angivelse af, hvilke hensyn kommuneplanens retningslinjer bør varetage.

Endvidere er bestemmelserne om afstand differentieret yderligere i forhold til karakteren af den konkrete bebyggelse, ligesom kravet om at undgå, at en beboelse bliver omkranset af solceller er ændret til differentierede anbefalinger om, hvordan der kan planlægges – herunder planlægges i flere omgange over årene.

Anbefalingerne vedrørende afstandsforhold har nu følgende indhold:

"§ 3. Kommunalbestyrelsen fastsætter retningslinjer for opstilling af lokalplanpligtige solcelleanlæg i det åbne land, jf. planlovens § 11 a, stk. 1, nr. 5.

Stk. 2. Kommuneplanens retningslinjer, jf. stk. 1, bør varetage følgende hensyn:

- 1) Planlægning for opstilling af lokalplanpligtige solcelleanlæg bør altid ske på baggrund af en konkret vurdering af forholdene på den pågældende lokalitet.*
- 2) Der bør sikres en minimumsafstand på 150 meter fra landsbyer, sommerhusområder og kolonihaveområder.*
- 3) Der bør sikres en minimumsafstand på 150 meter målt fra bygninger, der er registreret som beboelse i Bygnings- og Boligregistret, hvis der alene planlægges for opstilling af solceller på én side af beboelsen.*
- 4) Der bør sikres en minimumsafstand på 300 meter målt fra bygninger, der er registreret som beboelse i Bygnings- og Boligregistret, hvis der planlægges for opstilling af solceller på to sider af beboelsen eller på yderligere én side af beboelsen, jf. nr. 3.*
- 5) Der bør sikres en minimumsafstand på 750 meter målt fra bygninger, der er registreret som beboelse i Bygnings- og Boligregistret, hvis der planlægges for opstilling af solceller på tre eller flere sider af beboelsen eller på yderligere én eller flere sider af beboelsen, jf. nr. 4.*

(.....)

Stk. 3. Afstanden mellem nabobeboelse og et solcelleanlæg, jf. stk. 2, nr. 3-5, kan være mindre end henholdsvis 150 meter, 300 meter eller 750 meter på baggrund af en konkret vurdering af de lokale forhold, herunder hvor ejeren og en eventuel lejer af beboelsen er indforstået med den kortere afstand, eller hvor der er indgået aftale om opkøb med henblik på nedlæggelse af beboelsen, eller hvor f.eks. andre bygninger, terrænforhold eller skov udgør en permanent visuel barriere. Staten ejer store arealer langs de statslige jernbane- og vejstrækninger, og det bør særligt overvejes, om afstandskravet kan fraviges på disse arealer.

Stk. 4. Der bør ikke fastsættes retningslinjer, der generelt øger afstandskravet til nabobeboelse, jf. stk. 2, nr. 3-5, eller fastsættes generelle retningslinjer om solcelleanlægs maksimale størrelse eller om det samlede omfang af solcelleanlæg i kommunen.

Til brug for beregning af afstanden til et solcelleanlæg fremgår det af § 2, stk. 2, at ved et solcelleanlæg forstås paneler, stivere, invertere og transformere, herunder en eventuel teknikbygning, et eventuelt hegn og

eventuel afskærmning, herunder beplantningsbælter, som opstilleren etablerer i forbindelse med et solcelleanlæg.

Herudover giver høringssvarene ikke anledning til at ændre bekendtgørelsen.

3. Beplantning, landskabsanalyse og andre hensyn

Better Energy bemærker, at i forhold til afskærmende beplantning er det uklart, om der 'skal' være bestemmelser om beplantningsbælter, eller om det er kommunen, der bestemmer dette, herunder hvorvidt kommunen bestemmer dette for det enkelte projekt.

By og Land Danmark - Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur foreslår, at afskærmende beplantning samt placering af teknikbygninger og trådhegn skal indtænkes i solcelleanlægget fra start og indgå i helhedsvurderingen af den mest hensigtsmæssige placering af det samlede tekniske anlæg. Foreningen foreslår endvidere bl.a., at historiske kulturmiljøer, bevaringsværdige landskaber og kyster bliver friholdt for solcelleanlæg og at solcelleparker altid placeres på baggrund af en landskabsfaglig vurdering. Foreningen foreslår, at solcelleanlæg, der allerede er opført og placeret uhensigtsmæssigt i forhold til landskabsværdierne, nedtages når de er udtjente og det grønne areal reetableres.

CO-industri foreslår, at der skal være krav om beplantning på alle sider af solcelleanlæg og særligt mod boliger, og at en landskabsanalyse skal være et krav uanset, at det måtte være tidskrævende.

Danske Landskabsarkitekter finder det helt afgørende, at retningslinjerne fastlægges på baggrund af en landskabsanalyse.

DIF Danmarks Idrætsforbund udtrykker tilfredshed med, at der i bekendtgørelsens formålsafgrænsning beskrives, at der ud over hensynet til energiforsyningen også skal inddrages en række andre samfundshensyn ikke mindst offentlighedens adgang til naturen. DIF er ligeledes tilfreds med, at bekendtgørelsen angiver, at kommunalbestyrelsen ved planlægning for solcelleanlæg skal sikre, at den ikke strider mod varetagelsen af natur- og landskabsinteresser.

European Energy er kritisk over for, at kommunalbestyrelsen skal varetage hensynet til jordbrugsmæssige interesser, da denne henvisning kan bruges som løftestang for i fødevarerproduktionens navn helt at modsætte sig solcelleanlæg og opfordrer til, at ordet *skal* erstattes med ordet *kan* for at muliggøre hensynet uden at give det uforholdsmæssig stor vægt samlet set.

Feriehusudlejernes Brancheforening støtter intentionerne i bekendtgørelsen og finder det vigtigt, at de nævnte afskærmende beplantninger overholdes, når der anlægges solcelleanlæg, da anlæggene er meget dominerende i landskabet og skal afskærmes med høj beplantning.

Friluftsrådet noterer med tilfredshed, at det i udkast til bekendtgørelse fremhæves i formålsafgrænsningen, at der foruden, at der skal lægges mest mulig vægt på hensynet til muligheden for at udbygge energiforsyningen, også skal inddrages en række andre samfundshensyn ikke mindst offentlighedens adgang til naturen. Friluftsrådet noterer ligeledes med tilfredshed, at bekendtgørelsen også angiver, at kommunalbestyrelsen ved planlægning for opstilling af solcelleanlæg i det åbne land skal sikre, at planlægningen ikke strider mod varetagelsen af natur- og landskabsinteresser og skal sikre, at biodiversiteten omkring solcelleanlæg i det åbne land fremmes mest muligt.

HOFOR bemærker, at kommuneplanens retningslinjer som udgangspunkt bør fastlægges på baggrund af en landskabsanalyse, hvis der udpeges områder til solceller.

Landdistrikternes Fællesråd bemærker om natur- og landskabsinteresser, at det er vigtigt at energiløsningerne spiller sammen med oplevelser i naturen, herunder brugen af og adgangen til naturen og biodiversitet og er derfor positive over, at kommunalbestyrelsen ved planlægning for opstilling

af solcelleanlæg i det åbne land skal sikre, at planlægningen ikke strider mod varetagelsen af natur- og landskabsinteresser. Landdistrikternes Fællesråd er ligeledes positive over, at bekendtgørelsen lægger op til, at kommunalbestyrelsen i planlægningen af opstilling af solcelleanlæg i det åbne land skal tage hensyn til at sikre offentlighedens adgang til den omgivende natur.

Solrød Kommune ønsker metodefrihed, så bekendtgørelsen ikke automatisk pålægger kommunerne en ekstra udgift til udarbejdelse af en egentlig landskabsanalyse.

Varde Kommune bemærker, at der altid er forventning om afskærmende beplantning omkring solcelleanlæg.

Sønderborg Kommune bemærker, at der altid bør ligge en landskabsanalyse til grund for kommunens retningslinjer for placering af solcelleparker, og foreslår at tilføje hensyn til kulturhistoriske værdier og geologiske interesser.

Kommentar

By-, Land og Kirkeministeriet bemærker vedrørende beplantning, at høringssvarene giver anledning til en ændring, så det fremgår af § 3, stk. 2, nr. 6, at der som altovervejende hovedregel bør etableres afskærmende beplantning, hvis solcelleanlæg placeres i nærheden af beboelse, medmindre f.eks. andre bygninger, terrænforhold eller skov udgør en permanent visuel barriere, eller der er indgået aftale om opkøb med henblik på nedlæggelse af sådanne beboelser.

By-, Land- og Kirkeministeriet bemærker til bestemmelsen om landskabsanalyse, at høringssvarene giver anledning til at justere ordlyden, så det af § 3, stk. 5, fremgår, at kommuneplanens retningslinjer, jf. stk. 2, så vidt muligt udarbejdes på baggrund af en landskabsanalyse.

By-, Land- og Kirkeministeriet bemærker vedrørende kommuneplanens varetagelse af andre hensyn i retningslinjerne, at høringssvarene giver anledning til, at bekendtgørelsen i § 3, stk. 2, tilføjes varetagelse af følgende interesser: Kulturhistoriske værdier, herunder f.eks. kirkers placering i landskabet, Forsvarets interesser, geologiske interesser, jordbrugsmæssige, herunder skovbrugsmæssige interesser, hvor det ikke er lodsejer selv, der ønsker at opstille solcelleanlæg, og muligheder for multifunktionel arealanvendelse.

Endvidere tilføjes som § 3, stk. 2, nr. 7, "At planlægningen for solcelleanlæg tager hensyn til, at solcelleanlægget ikke hindrer udbygning af eksisterende el- og gastransmissionsanlæg, herunder højspændingsstationer, eller hindrer adgangen hertil for øvrige tekniske anlæg", og i § 3, stk. 3, tilføjes, at staten ejer store arealer langs de statslige jernbane- og vejstrækninger, og det bør særligt overvejes, om afstandskravet kan fraviges på disse arealer.

Herudover giver høringssvarene ikke anledning til at ændre udkastet til bekendtgørelse.

4. Nettetilslutning

Green Power Denmark foreslår, at forslaget § 2, stk. 9, om ansøgers redegørelse for mulig nettilslutning udgår, da den har begrænset værdi i praksis, fordi tilslutningspunktet normalt først endeligt fastlægges, når planlægningen er vedtaget, og ansøger derfor sjældent kan gøre andet end at komme med et bud på mulighederne for nettilslutning.

HOFOR bemærker, at developer kan give en indikator for, hvor der kan tilsluttes, men tilslutningspunktet kan ændre sig undervejs, jo længere man kommer i planprocessen. Netselskabet har brug for oplysninger om samlet kapacitet, før der kan laves en nettilslutningsaftale. Denne kendes reelt

ikke, før man står med en godkendt lokalplan i hånden. Ved ansøgning kan developer antage en kapacitet og et tilslutningspunkt.

Kommentar

By-, Land- og Kirkeministeriet har vedrørende nettilslutning indhentet Energistyrelsens bemærkninger til høringssvarene.

Energistyrelsen bemærker, at formålet med bestemmelsen er, at kommunerne hos ansøger indhenter en overordnet redegørelse om mulighederne for nettilslutning til det kollektive elnet i det pågældende område. Det er derfor ikke forventningen, at ansøger skal kunne redegøre for det konkrete nettilslutningspunkt, men blot give en tidlig indikation af mulighederne for nettilslutning, eksempelvis en indikation om spændingsniveau og oplysning om evt. ledig kapacitet.

Ved tidlig redegørelse om mulighederne for nettilslutning sikres, at hensynet til netforhold tidligt kan inddrages i grundlaget for kommunens udarbejdelse af plangrundlag og myndighedsbehandling af solcelleprojektet. Netforhold er et relevant hensyn, der kan have stor betydning for, hvor lang tid det tager at tilslutte solcelleanlægget til det kollektive net. Desuden kan en redegørelse bidrage til at kvalificere ansøgninger om opstilling af solcelleprojekter, da netforhold kan være udslagsgivende for, om solcelleprojekter kan gennemføres i området. Udarbejdelsen af en tidlig redegørelse fra ansøger kan sikre, at ansøgere tidligst muligt overvejer netforhold. Derfor er det forsat Energistyrelsens vurdering, at kommunalbestyrelsen tidligt i planlægningen bør bede ansøger om at redegøre for mulighederne for tilslutning til elnettet.

På den baggrund præciseres bekendtgørelsen, så det fremgår af § 3, stk. 6, at kommunalbestyrelsen tidligt i planlægningen bør bede ansøger om at redegøre for mulighederne for tilslutning af solcelleanlægget til det kollektive elforsyningsnet eller anden afsætning af energiproduktionen fra solcelleanlægget, herunder ved at ansøger indhenter udtalelse fra ejeren af det kollektive elforsyningsnet, som solcelleanlægget skal tilsluttes. Endvidere tilføjes, at kommunalbestyrelsen kan bede ansøger om udtalelse om, hvorvidt projektet vil kunne fordre planlægning i samarbejde med andre kommuner.

5. Andre emner

Norddjurs Kommune, Randers Kommune, European Energy og L&F ønsker en mere lempelig adgang til at placere solceller i kystnærhedszonen, og at solindstrålingen i de kystnære områder kan anerkendes som en funktionel begrundelse for placering af solcelleanlæg her.

Danske Landskabsarkitekter foreslår i forhold til kystnærhedszonen, at ordet ”fortrinsvis” slettes, da det til alle tider vil være uønsket at have solceller imellem bebyggelse og kyststrækning omfattet af kystnærhedszonen, og da solcelleanlæg ingen funktionel afhængighed har til kysten.

Tårnby Kommune finder bekendtgørelsens krav om planlægning for solcelleanlæg i alle kommuner uhensigtsmæssigt, da der i Tårnby Kommune kun i meget begrænset omfang er arealer, og de er fragmenterede og ligger bl.a. i umiddelbar nærhed til lufthavnen og direkte i lufthavnens indflyvningszoner. Københavns Lufthavn har tidligere tilkendegivet, at lufthavnen af sikkerhedsmæssige årsager ikke ønsker større solcelleanlæg i indflyvningszonen.

Varde Kommune foreslår, at der medtages hensyn om brug af materialer/miljøskadelige stoffer, der forebygger forurening, og at der foretages lys- og støjdæpende foranstaltninger for at nedbringe gener for de nærmeste omgivelser.

Feriehusudlejernes Brancheforening finder det vigtigt, at den nævnte borgerinddragelse også omfatter ejere af sommerhuse, der ligger i nærheden af kommende solcelleanlæg.

Kommentar

By-, Land- og Kirkeministeriet bemærker samlet til disse hørings svar, at forslaget til bekendtgørelse følger af aftale af 15. juni 2022 om "Opfølgning på evaluering af planloven mv." indgået mellem Socialdemokratiet, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti og siden tiltrådt af Moderaterne. Aftalen indeholder bl.a. ønske om en bekendtgørelse om opstilling af store solcelleanlæg i det åbne land, herunder om de særlige regler i kystnærhedszonen. Der har ikke været ønske om at ændre de gældende regler i planloven om planlægning i kystnærhedszonen.

Til Tårnby Kommunes hørings svar bemærkes, at bekendtgørelsen alene stiller krav om, at kommunalbestyrelsen fastsætter retningslinjer for opstilling af lokalplanpligtige solcelleanlæg i det åbne land, jf. planlovens § 11 a, stk. 1, nr. 5, og hvilke hensyn sådanne retningslinjer bør varetage. Til Varde Kommunes hørings svar bemærkes, at materialer/miljøskadelige stoffer og lys- og støjdæmpende foranstaltninger er reguleret i miljølovgivningen.

Hørings svarene giver ikke anledning til at ændre udkastet til bekendtgørelse.

6. Ikrafttræden

KL bemærker, at planprocesser for VE-anlæg er langvarige og komplicerede, og konsekvensen kan være, at der er planlægning for solceller, hvor kommunerne er langt i planlægningen, som skal opgives eller startes forfra, hvis projekterne ikke overholder bekendtgørelsens afstandskrav. KL finder det væsentligt at bemærke, at kravet om vedtagelse af nye retningslinjer i kommuneplanen inden for et år vil være ressourcekrævende og i de fleste tilfælde være ude af takt med den øvrige kommuneplanlægning, hvormed der lægges et øget pres på de medarbejdere der søger at fremme planlægningen for opstillingen af vedvarende energi. KL foreslår, at kravet om vedtagelse af nye retningslinjer inden for et år erstattes af krav om indarbejdelse i kommuneplanens retningslinjer ved den førstkommande revision af kommuneplanen.

Aabenraa Kommune er ikke enig i, at retningslinjer skal vedtages inden et år, da det fører til generelle retningslinjer i stedet for kommunespecifikke retningslinjer.

Faaborg-Middelfyn Kommune ønsker, at kommunerne får en længere frist til at få vedtaget den nye, påkrævede planlægning. Ét år er en meget stram frist for udarbejdelse og vedtagelse af al planlægning, da der ønskes en overordnet planlægning, der skal afveje de mange hensyn i det åbne land, og det er en proces, som kræver tid.

Haderslev Kommune og Kolding Kommune foreslår i et fælles hørings svar, at retningslinjer først skal være udarbejdet ved førstkommande kommuneplanrevision.

Herning Kommune er ikke enig i, at kommunerne senest et år efter bekendtgørelsens ikrafttræden skal have udarbejdet retningslinjer for lokalplanpligtige solcelleanlæg i det åbne land, da det vil få konsekvenser for de vedvarende energianlæg, hvor planlægningen er sat i gang, og dermed vil forsinke den nuværende igangsatte planlægning, hvilket vil forsinke muligheden for at tilslutte anlægget til energinettet og også kan sætte en begrænsning for at tænke flere indsatser sammen og udarbejde retningslinjer, der tilgodeser et helhedsorienteret syn på arealanvendelsen.

Hjørring Kommune foreslår, at retningslinjer først skal indarbejdes ved førstkommande kommuneplanrevision ligesom andre krav til kommunernes kommuneplanlægning. Kommunen spørger, hvad de jordbrugsmæssige interesser er i de tilfælde, hvor landmanden selv ansøger om solceller.

Randers Kommune foreslår, at bekendtgørelsens indhold først indarbejdes i den førstkommande kommuneplanrevision og ikke inden for et år fra bekendtgørelsens ikrafttræden.

Rebild Kommune er uforstående overfor, hvorfor retningslinjerne skal vedtages inden for et år fra vedtagelsen af bekendtgørelsen og ikke i forbindelse med den kommende kommuneplanrevision, da det ville være i overensstemmelse med, hvordan andre nye emner til kommuneplanen skal indarbejdes.

Skanderborg Kommune bemærker, at tidsfristen på et år for nye retningslinjer vil forsinke igangværende planlægning for konkrete VE-anlæg i kommunen og anbefaler, at ikrafttrædelsen af bekendtgørelsen udskydes væsentlig, da gode retningslinjer for VE kræver ordentlig borgerinddragelse, og den kan ikke forceres, hvis beslutningerne skal have bred opbakning fremadrettet.

Solrød Kommune foreslår, at nye retningslinjer indarbejdes via den igangværende proces med kommuneplanrevision, som forventes inden udgangen af 2025. Bekendtgørelsens forslag om, at de nye retningslinjer for solcelleanlæg skal være indarbejdet i kommuneplanen og vedtaget inden for et år, udløser en særskilt proces med forudgående idéindkaldelse og kommuneplantillæg.

Stevns Kommune foreslår, at kravet til vedtagelse ændres til, at de nye retningslinjer skal vedtages senest ved godkendelse af kommende kommuneplanrevision.

Syddjurs Kommune foreslår, at kommuneplanens retningslinjer vedtages senest med indeværende kommuneplanrevision.

Vejle Kommune bemærker, at man bør kunne vente med at revidere retningslinjen til revisionen af kommuneplanen i 2025.

Dansk Erhverv støtter fuldt op om formålet med at fremme solcelleanlæg under hensyntagen til naboer, natur, landskab, kulturhistoriske værdier, jordbrugsinteresser og offentlighedens adgang til naturen. Dog noterer Dansk Erhverv, at udkastet indeholder relativt mange undtagelser, anbefalinger og muligheder til kravene og frygter derfor, at der samlet set skabes større uklarhed. Bekendtgørelsen kan få betydning for ansøgte projekter, hvor kommuneplanforslag endnu ikke er offentliggjort både i forhold til reduktioner af ansøgte projekter pga. nye afstandskrav og tidsmæssigt, hvis kommunerne beslutter, at retningslinjer skal tilvejebringes inden behandling af nye solcelleprojekter. Dansk Erhverv foreslår derfor, at det i bekendtgørelsen tydeliggøres, at tilvejebringelsen af retningslinjerne ikke må forsinke igangværende planlægning.

European Energy udtrykker bekymring for, at solcellebekendtgørelsen risikerer unødigt at obstruere solcelleprojekter, som på nuværende tidspunkt er på vej gennem den kommunale beslutningsproces og foreslår, at tilvejebringelsen af retningslinjerne i kommunerne ikke må forsinke ansøgte projekter, hvor der endnu ikke er offentliggjort planforslag.

Green Power Denmark foreslår, at det tydeliggøres, at tilvejebringelsen af retningslinjer ikke må forsinke ansøgte projekter.

Topsil GlobalWafers A/S bemærker, at bestemmelsen om ikrafttrædelsen skaber usikkerhed, da reglerne ikke gælder for kommuneplanforslag, der offentliggøres før forslaget ikrafttræden, mens kommunens retningslinjer skal vedtages senest 1 år efter forslaget ikrafttræden.

Kommentar

By-, Land- og Kirkeministeriet bemærker samlet til høringssvarene, at de giver anledning til ændring af udkastet til bekendtgørelse således, at forslaget om, at kommuneplanens retningslinjer vedtages senest 1 år efter bekendtgørelsens ikrafttræden udgår. I stedet fremgår af § 7, stk. 2, at kommuneplanens retningslinjer, jf. § 3, vedtages første gang senest ved førstkommande revision af kommuneplanen, jf. planlovens § 23 a.